

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstablen, Dyden og Troen ere forenede.

18. Aarg. Nr. 1.

Den 1. Octbr. 1868.

Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Bemærkninger af **W. Woodruff**
i det nye Tabernakel i Saltjøstaden den 19de Juli 1868.

(Fra „Deseret News.“)

Jeg er opfordret til at benytte en lidt Tid af denne Estermiddag med at tale til Folket. Det er mig en stor Glæde, og jeg antager, at det er for alle Sidste-Dages Hellige, der elste deres Religion, at betragte, at Gud er vor Ven og at vi have Jesu Christi Evangelium. Religion er meget almindelig i Verden og den har været det igennem mange Generationer, men Religionerne i Verden ere ligesaa forskellige fra hverandre, som de verdslige Regeringssystemer. For en Person eller for en Stat at annamme Jesu Christi sande Evangelium vil være Oprindelse til stor Trost og fremtidig Glæde.

Jeg har havt megen Tilsfredshed i Christi Evangelium, det har været mit Liv. Jeg har, meer eller mindre, i de sidste fem og tredive Aar reist for at predike Evangeliet, enten til Verden eller til Guds Hellige. Maar jeg har havt tilstrækkeligt af Guds Land, har jeg i mine

Betrægtninger glædet mig i Evangeliets Velsignelser samt statteret de Maadegaver, der ledsagede samme, og som henhørte til Menneskenes Frelse og Opførsel.

Denne Verdens Regeringssystemer have forskellige Former. Vi have despotiske, monarchiske og republikanske Regeringer, og for at blive Borgere i noget af disse Riger, er det en Nodvendighed at adlyde samme Riges Love. Der er blevet talt meget om den Regering og Constitution, under hvilken vi leve. Der er vel neppe nogen Amerikaner uden han statterer vort Lands Constitution, og maa ske at Folk i andre Verdensdele ogsaa gjøre det samme. Vi ere blevne velsignede som en Nation i Besiddelse af den Frihed, der garanteres af de Forenede Staters Constitution. Det er en Arb, et Testamente fra vores Forfædre. Vi betragte den Regeringsform, under hvilken vi leve, som den, der er bedre end alle

andre, som nu findes paa Jorden. Den garanterer os „Friheden.“ Medens Ind-vaanerne i mange andre Lande ere blevne tyrannisk behandlede, deres Sind controlerede inden fastsatte Grændser, berøvede Ret og Frihed til at udtales deres Tanker, og mange andre Rettigheder som Borgere i en Stat have Fordring paa, have vi været beskyttede ved Constitutionen og ere blevne tilkendte vor fuldkomne Frihed. Jeg har mange Gange tænkt, at vi, som amerikanske Borgere, ikke nof som paassjonne de Belsignelser vi nyde under vort Lands Constitution. I nogle saa af de sidste Aar er Constitutionen blevet betragtet som en Gjenstand af saare lidet Vigtighed, endstjordt den i mange Henseender har været en Belsignelse for os som et Folk, og for den hele Nation, saalangt den erkjender og overholder Constitutionen, og denne til Gjengjæld udbreder Beskyttelse, men dersom vi fuldkommen ville modtage de Belsignelser, der følge af en god Regjering, er det nødvendigt at agte sammes Forstrifter.

Det forholder sig netop paa samme Maade med Jesu Christi Evangelium. De, der i Oprigtighed troe og adlyde det, nyde langt større Belsignelser end Andre. For at vi kunne nyde Evangeliets Belsignelser og dets Rettigheder, er det nødvendigt, at vi agte dets Forstrifter og adlyde dets Love.

Fra min Barndom af har jeg agtet Evangeliet. Før jeg hørte det blive forkyndt, var det min Tanke, naar jeg læste og overveiede Beretningerne om de fordums Hellige og Guds Tjenere i gamle Dage, at dersom jeg havde levet i de Dage, da Præstedommets stod med Guds Riges Møgler, da Herrens Tjenere havde Myndighed til at befale Elementerne, der adlede, at helbrede de Syge, uddrive Djævle, bringe de Lamme til at gaae, de Døde til at høre, give de Blinde deres

Syn, og modtage Meddelelse fra Gud og fra de hellige Engle, maatte jeg have haft stor Årsag til Glæde, thi jeg kunde forstaae, at der var en Kraft, Herlighed og Øphoielse ved disse Principer, hvilket jeg ikke kunde finde i de Læresætninger, der lærtes iblandt Menneskene i mine Dage, og mit Ønske var, at jeg maatte leve og see et Folk, der nod disse Belsignelser, og jeg har oplevet den Dag, at mit Ønske er blevet opfyldt. Forste Gang jeg hørte Evangeliet blive prædiket, folte jeg, at det var den første Evangelie-prædiken jeg nogensinde havde hørt; jeg blev dobt og modtog det Bidnesbyrd, at jeg havde annammet Jesu Christi sande Evangelium. Fra hin til denne Dag har jeg glædet mig ved Evangeliet, fordi jeg har vidst, at det er Sandhed, og jeg har ofte forundret mig over, at der ikke ere flere af Jordens Beboere, der villeaabne deres Øren og Hjerter for at høre og forstaae det Frelsens Budstab, som nu tilbydes, at de kunne nyde sammes Belsignelser i Tid og Ewighed.

Evangeliet gjor os frie. Har der nogen Tid været et mere frit Folk end de Sidste-Dages Hellige? Nei, der har aldrig været i nogen af Verdens Tidsalbere. Der er ingen anden Ting, der kan give en Mand Glæde og Tilfredshed samt andre Belsignelser, timelige eller aandelige, af Varighed, uden Jesu Christi Evangelium, og den Hellig-Aands Gave, der bringer Kærlighed, Fred og Glæde.

Maar vi betragte de Gaver og Belsignelser, som Jesu Evangelium har givet os, burde vi være det meest muntre, taknemmelige og trofaste Folk, og erkjende Guds Haand i disse Ting.

Alle Mennesker, der have adlydt Evangeliet fordi de elskede Sandheden, og hvis Sind ere blevne inspirerede ved den Hellig-Aand og Guds Kraft, have fundet Glæde og Trost i samme, og de have

solt et stort Ønske om at bringe Kundstaben om Evangeliets Principer til deres Medmennesker. Strax efterat Nogen har annammet Evangeliet, synes det dem, som om de kunde overbevise hele Verden om Sandheden; de fremlægge Evangeliets Principer for deres Forældre, Sødfende, Slægtninge og Venner i det Haab, at de skulle annamme samme. Saaledes vare mine Følelser. Jeg med mange Andre have fundet os storligen støffede i denne vor Beregning. Jeg har reist hundreder og tusinder af Mile for at prædike Evangeliet. Paa disse mine Reiser ere mine Medmennesker i tusindvis blevne advarede. Jeg har været et Redstab i Guds Haand til at samle nogle Faa, men i Sammenligning med det Antal, jeg har prædiket for, ere de, der ere hjemsamlede, et meget lidet Antal. Dette er alle Eldsters Erfaring. Naar vi have fremlagt Evangeliet for Verden, have vi erfaret, at den ei er redebon til at modtage det. Der kan blive En af en Familie og To af en Stad, som ville aabne deres Øren og Hjerter for at høre og modtage Sandheden, og som ere villige til at samles hjem til Zion. Det er ad denne Vei, Guds Rige er blevet opbygget i denne og foregaaende Tidsaldere. Der har været kun Faa her og der, som have været villige til at erkjende og adlyde Guds Love. Den største Deel af Folket i Verden har sit Sind henvendt mod det Onde, ligesom Gnisterne, der fra Ilden flyve opad, og det har været en vanskelig Sag at bringe Jordens Beboere til at lytte til vort Budstab, at det kunde vorde Gjenstanden for deres Bonner, paadet de kunde adlyde Evangeliet med dets Love og Ordinancer og vorde trofaste indtil Døden.

Da Fader Smith gav mig min patriarchalske Belsignelse, sagde han til mig, at jeg skulle komme til at bringe min

Faders Huis under Evangeliet. Fra den Tid jeg annammede Evangeliet og indtil jeg modtog min patriarchalske Belsignelse, havde jeg ikke seet noget Medlem af min Faders Huis, men jeg stolede paa denne Belsignelse. Naar Fader Smith lagde sine Hænder paa en Mands Hoved, var det som om Himlene og Mandens Hjerte var aabnede for ham, thi han kunde see deres henrundne, nærværende og tilkommende Skjægne. Det er saaledes at alle Mænd, som bære det hellige Praestedomme, skalde føle, og enten det er Patriarcher, Propheter, Apostler eller Eldster skalde de leve saaledes, at de kunne nyde Manden og Kraften af deres Bestilling og Kalbelse. Dette er vor Ret, men vi leve ikke altid saaledes, som vi burde, men dette gjorde Fader Smith. Efterat jeg havde været med Bions Leir til Missouri, reiste jeg tilbage til Østen, og paa denne Reise besøgte jeg min Faders Huis i Connecticut, prædikede Evangeliet samtidt dobbte min Fader og alle de, der vare i hans Huns. Jeg dobbte ogsaa nogle af mine Onkler, Lanter og Sødfende, men jeg efterlod en utallig Skare, der ikke vilde modtage mit Budstab; de vare ikke færdige til at annamme mit Bidnesbyrd, dog vare der Enkelte, som lytte de til og adlede, og nogle af disse ere samlede til Zion. Jeg blev altsaa balsignet efter Fader Smiths Ord. I disse Ting har jeg fundet Glæde og ligeledes ved at prædike Evangeliet for Verden, thi jeg vidste, at det Evangelium og det Budstab, hvilke jeg havde annammet, vare fra Gud. Jeg vidste, at det var det sande Evangelium, og jeg ved det idag; ligeledes ved jeg, at det vil fuldføre sin Hensigt med Jordens Nationer.

Det Evangelium, hvilket vi prædike, er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, der troer, haade Hoie og Lave, Rige og Fattige, Søde og Hedning. In-

gen Mand kan modtage Frelse uden ved dette Evangelium; ingen Mand kan anname Ophoielse og blive kronet med en fuld Frelse i Guds Nærværelse, uden at annamme Fylden af Guds Sons evige Evangelium.

Alle Mennesker, som have modtaget Frelse og som ere gaaede hen at modtage deres Belonning i Guds Nærværelse, have haft at holde de Love, som Gud gav dem. De have haft til at adlyde Christi Evangelium paa Jordens; de have haft at modtage Loven og at holde samme, medens de vare i Legemet, at de i Opstandelsen kunde besindes at være fuldkommengjorte. Der behøves netop det Samme til at frelse de Sidste-Dages Hellige og Jordens Beboere i denne Slægt, som der behøvedes til at frelse Adam, Enoch, Seth, Moses, Elias eller Jesus og Apostlerne. Der er ingen Forandring med Hensyn til Christi Evangelium, hvilket er den eneste Vej til Frelse; dets Ordinancer ere de samme igaar, idag og for evig. Som Apostelen Paulus siger: „Dersom vi eller en Engel fra Himmelten prædike et andet Evangelium, end det vi prædikede for Eder, han være en Forbandelse.“

Dette Evangelium er blevet aabenbaret til os. Vi have i samme modtaget Lys og Glæde. Ved det ere vi blevne opretholdte fra Begyndelsen af indtil denne Dag. Christi Evangelium har aldrig støffet nogen Mand eller Kvinde, der nogensinde have været i Tilværelsen. Himmelens Gud har aldrig ladet noget Menneske, der overholdt Evangeliets Forstrifter, blive bedraget i sit Haab, men naar Jordens Beboere forvente Saliggjørelse ved noget andet Middel end Evangeliet, ville de blive bedragne i deres Forventing. De ville ikke komme i Guds celestiale Rige. Dersom de erholted nogen Ophoielse, vil den være overensstemmende

med den Lov de have holdt, medens de ere her i Livet. Dersom en Mand ikke kan adlyde en celestial Lov, vil han heller ikke erholde en celestial Herlighed, dersom en Mand ikke holder en terrestrial Lov, kan han ei nyde en terrestrial Herlighed, og om han ikke holder den celestiale Lov, kan han ikke nyde den celestiale Herlighed, men maa være i et Rige, hvor der ingen Herlighed er. Dette er efter de Aabenbaringer Gud har givet os.

Heri addfilles vi fra den christne Verden, thi vi have modtaget Evangeliet i dets Fylde og Klarhed, med dets Ordinancer, Organisation, Præstedomme, Nøgler, Kræfter og Belsignelser, Aabenbaring, Kundstab, Inspiration og den Hellig-Aand. Enhver Ting, der henhørte til Evangeliet i een af Verdens Tidsaldere, henhøre ogsaa dertil i andre. I Henseende til dette er den vantro Verden i Mørke; den har fulgt det vantro Israels Exempel ved at forlade Evangeliet, forfolge de Hellige og beroeve dem Livet, ved at udgyde Propheternes og Apostlernes Blod samt deres, der havde annammet Guds Riges Evangelium, derfor have de vandret om, fordrevne fra deres Fædres Land, i Mørke og Vantro, hvorunder de ere forblevne indtil Gud gjengav Evangeliet i disse Dage.

Vi burde som et Folk fryde os i dette Evangelium; thi formedelst det, at vi ere i Besiddelse af samme, ere vi mere velsignede end vore Medmennesker. Gud har i disse sidste Dage lagt sin Haand paa at gjenoppreise Israel og kalde paa Jordens Beboere for sidste Gang. Fordum blevde Søderne først kaldte; Jesus kom til dem — hans Brødre — først; Rigets Evangelium prædikedes og Christi Kirke blev først organiseret iblandt Søderne, men de forlastede ham og beroede ham til sidst Livet, ham, der var deres Messias, deres Konge og var kommen for at befrie dem. Han kom ikke saaledes

som de forventede; de ventede en Konge, en Monarch, en Krigsmænd, isort Himmelens Herlighed og stor Kraft, at han vilde føre dem i Krigen, at et jordisk Rige vilde vorde oprettet og at han vilde herske og regjere over dem; de troede ej, at han skulle komme som et Lam, bestillet for Verdens Grundbold blev lagt. De havde ikke Lyset, og folgelig forkastede de ham og hans Budstab og bragte ham til Døden, hvorfør og Niget blev taget fra dem og givet til Hedningerne — først til Jøderne, derefter til Hedningerne. I disse sidste Dage kom det først til Hedningerne, og naar de have gjort sig selv uværdige, vil det blive givet til Jøderne. Det er for Hedningerne vi ere blevne kaldte til at prædike Evangeliet.

I de sidste otte og tredive Aar, siden Kirkens Organisation, have denne Kirkes Eldster vedblevet at arbeide og reise omkring iblandt Nationerne for at udsprede Evangeliets Principer. I kunne gennemføge Historien fra de Dage, da Oldtidens Patriarcher levede og indtil Joseph Smiths Dage, og I ville ikke finde Beretninger om Mænd, hvilke have vandret om, som Israels Eldster have gjort. Jesus befalede sine Disciple at gaae ud i al Verden og prædike Evangelium for al Skabningen, og hvo, der troede og blevet dobbte, skulle blive salige, og hvo, der ikke troede, skulle blive fordomte. Vi kunne følge Sporet næsten enhver Mil af Tidens Apostlers Reiser, hvilke, med Undtagelse Paulus's, vare indstræknede til Asien og fernemmelig til Jerusalem og Palæstina. De Eldste i denne Kirke have besøgt og gjennemreist enhver Hedningeneration under Himmelens, der har været villig til at modtage Budstabet. De Eldste have været trofaste i deres Arbeide iblandt Nationerne, og vi have ikke endnu ophort at sende dem til Hedningerne, men ville vedblive dermed, indtil de aldeles forkaste

de Eldstes Vidnesbyrd, Jesu Christi Evangelium. Hvorlænge det vil blive indtil dette skeer, er ikke for mig at sige. Herren har paabegyndt at udsøre sin Gjerning i disse sidste Dage, og han vil udføre den hurtig og i Retsfærdighed. Naar Evangeliet bliver taget fra Hedningerne, vil det blive sendt til enhver Green af Israel, og Alle skulle høre Evangeliets Lyd.

Vi ere blevne kaldte til at opbygge Zion og oprette Retsfærdighed og Sandhed paa Jordens; kaldte til at opbygge Guds Rige, at advare Nationerne, paadet de maae være uden Undskyldning paa Guds Doms og Hjemfogelses Dage. De Sidste-Dages Hellige, der leve efter deres Religion, have faaet deres Nine opladte og de see og forstaae Tidernes Tegn. De have Lyset, forstaae Tidernes Tegn og kjende Tegnene paa Guds Sons Tilmelde. Verden forstaar ikke disse Ting; det gjorde den heller ikke i Christi Dage. De, der varer af Verden, troede ej den gang Jesus kom til sine Egne, at han var Guds Son, kommen for at oprette sit Rige og befrie Israel, og de troe det ikke idag. Dette gør Forfjellen mellem dem og de Sidste-Dages Hellige. Aarsagen er, at de ikke have annammet Evangeliet og den Hellig-Aland, ikke heller den Almægtiges Inspiration, hvilken vilde give dem Forstand, dersom de vilde adlyde Evangeliet. Uden Evangeliet er deres Forstand uoplyst, og de kunne ikke forstaae Skriften eller Tidernes Tegn. De kunne ikke forstaae de Principer, hvilke Gudaabenbarer til dem, der holde hans Love. Dette er Forfjellen mellem os og Verden. Vi have en Engstelse for deres Frelse, og det har ogsaa vor Fader i Himmelens, men de maae adlyde Lovene for at blive frelste. Himmelens Gud og alle Himmelens Hærfører adlyde Love; de ere ophoiede og herliggjorte formedelst Love. Alle Guds Frembringelser regeres

ved Love. Jorden adlyder den Lov for hvilken den er blevet dannet. Jeg har øste sagt, og jeg tænker saaledes endnu, at alle Guds Skabninger, med Undtagelse af Mennesket, adlyde Guds Love. Martens Dyr, Himmelens fugle og Havets Fiske adlyde alle i Forening de Love for hvilke de ere blevne stæbte.

Jeg hænder ikke nogen Ting, der bryder Guds Love, uden Mennesket, hvilket blev stæbt i Guds Billedes. Vi maae saavel som alle andre Guds Skabninger adlyde Lovene for vor Skabelse, dersom vi ville erholde en Fylde af Herlighed og Belsignelse. Vi have Evangeliet, vi bekjende at adlyde Evangeliets Love, og vi burde som et Folk lægge Mærke til den Kjendsgjerning, at vor Fader i Himmelten har gjort hvad han kan for Menneskeslægtens Frælse. Vi læse, at Alle døde i Adam og at Alle skulle levende gjores i Christo. Jesus døde for alle Menneskers Frælse, men som Betingelse for at de kunne være delagtige i hans Død og vorde rensede fra alle gjorlige Synder, udført i Legemet, udfordres, at de adlyde Saliggjørelsens Plan. Vi bor som et Folk agte de Gaver og Belsignelser Herren har givet i vore Hænder, og vi skulle føge at svare til de Forventninger, vor Fader i Himmelten har om os samt deres, der ere gaaede foran os.

Fædrene ere ikke fuldkomne uden ved os, og ikke vi uden ved dem. Oldtidens Propheter og Apostler advarede Verden i deres Dage. Noa prædikede til Jordens Beboere og udsørte det ham af Herren paalagte Hverv ved Tro, alligevel kunde han kun frælse meget Faa. Abraham, Isak og Jacob, Moses, Elias og de andre Propheter samt Jesus og Apostlerne havde alle det Hverv at advare Verden. Deres Gjerning er tilendebragt og nu hvile de i Fred. Dette er vore Dage, nu er det os, der skal advare Verden,

hvilket vi ville gjøre, medens Tid er, thi Matten vil komme, da Ingen kan arbeide. Vi ville ikke have 365 Aar ligesom Enoch til at berede Zion.

Som jeg for bemærkede, Herren har paabegyndt sin Gjerning, uden hvilken intet Kjød kan vorde frelst. Der er store Begivenheder foran os og Guds Hellige maae være aarbaagne. Vi skulle have vore Nine, Øren og Hjerter aabnede for at see, høre, forstaae og modtage de Raad og Bebreidelser, som blive os give igjen nem Guds Tjenere i vore Dage. Christi Evangelium er een af de største og vigtigste Belsignelser, der kan stjænkes Menneskene. Evigt Liv er den største af Guds Gaver, siger Herren. Vi kunne erholde det evige Liv, alene ved Lydighed mod Evangeliet. Det, Brodre og Søstre, vil vorde vor Belonning, om vi i Trofasthed udføre vor Faders Billie, som er i Himmelten. For Evangeliets Skyld ere vi blevne samlede hertil, og om det ikke havde været fordi vi vilde arve et evigt Liv, havde en Deel af os endnu været i England, og Andre iblandt de andre Nationer, og Utah vilde være forbbleven et forladt Sted, beboet af nogle Indianere, ligesom det var, da vi kom hertil. Israels Eldste maatte vedblive at prædike indtil de blevne saa gamle som Methusalem, men vi ville dersor aldrig vorde samlede, dersom det ikke var paa Grund af den Almægtiges Inspiration. Og jeg, ja Enhver, der har annammet Jesu Christi Evangelium og som et trofrast, veed formedelst den Hellig-Aland, at det er Tid at samles til Zion. Hvorfors samles vi til Zion? For at Guds Abenbaringer kunne vorde fuldbyrdede. Esaias, Jeremias og næsten alle Propheterne have prophetret om Folnets Samlen, hvorved Zion skal opbygges i de sidste Dage. Fra Zion skal Loven udgaae og Herrens Ord fra Jerusalem. Vi ere her for at

blive belært, at vi kunne være beredte for Menneskens Søns Komme, og vi ville blive her medens den Almægtiges Harme farer over Nationerne. Derfor sagde Herren ved sin Ejener i forrige Tider: „Gaaer bort fra hende, I mit Folk, at I ikke skulle blive deelagtige i hendes Synder, og at I ikke skulle rammes af hendes Plager.“

Det Spørgsmål er øste fremsat af de secenteriske Præster: „Hvorsor kunne I ikke ligesaavel leve i New York, Liverpool, London med flere Steder, som at reise til Zion?“ Fordi vi da maaatte leve midt iblandt Synd og Ugudelighed, og det vilde blive meget besværligt i en saadan Situation at bevare sig ubesmittet fra det Onde, som hersker paa Jordens Overflade i denne Tid. Derfor ere vi blevne samlede, at vi kunne blive understøtte om Sandhedens Principer, Dyd og Hellighed, og beredes til at modtage en Deel i det celestiale Rige, at være i Farverens Nærhed.

Naar vi adlyde Evangeliet og blive dobbte, have vi paabegyndt vort Arbeide. At blive dobt og optaget som Medlem i denne Kirke, er, lignelsesvis talt, det Samme som at lære Alphabetet i sit Mordersmaal — det er det første Skridt vi have at foretage os. Men naar vi have

modtaget Evangeliets første Principer, lad os saa gaae frem til Fuldkommenhed.

Brodre og Søstre, lad os lægge disse Ting paa vores Hjerter og vandre saaledes, at Guds Nine kunne være over os uden at stamme os for ham. Vi maae bestrebe os for at seire over det Onde, gjøre Guds Willie og blive hdmige, lydige og trofaste. Lader os arbeide i Trofasthed, medens vi ere i Legemet, at vi, naar vi vandre hiinsides Storet, kunne være tilfredse med vores Gjerninger. Enhver Ting opmuntrer os her imellem disse Bjerge. Guds Velsignelser have været over det Land, vi beboe. Hvem vilde for tyve Aar tilbage have troet, at denne Orken vilde komme til at ligne Edens Have. Det kunde aldrig være forventet, men formedelst Guds Velsignelser er det steet. Herrens Forjættelser, givne til os, ere blevne fuldbyrdede i timelige Anliggender saavelsom i andre Ting, thi Herrens Haand er i det Hele.

Teg beder Gud at velsigne os med sin Land og give os Kraft til at bevise vor Redelighed, ophoie vor Kaldelse og blive trofaste i vores Pagter mod vor Gud og alle Andre, at vi kunne overvinde Verden, Kjødet og Djævelen og vorde beredte til at arve det evige Liv for Jesu Skyld. Amen.

Utah og Mormonerne.

(Fra „Dags-Telegraphen.“)

„Hr. Hooper, Delegeret for Utah i de Forenede Staters Congres, har nylig i de amerikanske Blade offentliggjort en interessant og lærerig Beretning om Mormonernes Tilstand i Utah. Mormonerne have, siger han i et Tidsrum af 20 Aar

forvandlet Utah fra en Orken til en blomstrende ung Stat med 100,000 Indbyggere og en Udstrekning af 75,000 engelske Quadratmiil. I Distriktet findes der for Dieblifset 86 blomstrende Stæder med 100 Kirker, 120 Skoler, 100 Postembeder, 3

Utah og Mormonerne.

Theatre, og Antallet af Møller, Fabrikker og mange andre Grene af den mechaniske Kunst staer ikke tilbage for de ældre Staeter i Nordamerika. Mormonindvandringen fra Europa fra 1850 til 1867 incl. anslaaes gennemsnitlig til 2,000 aarlig eller 36,000 i det Hele. Omkostningerne for Besordringen af disse Emigranter beregnes til 8,300,000 Dollars. Omrent en Trediedeel af de indvandrede Mormoner have dækket deres Reiseudgifter ved egne Midler; de øvrige to Trediede ere blevne understøttede af det Emigrationsfond, der organiseredes for 20 Aar siden. I Lobet af forrige Aar, i hvilket Indvandringen omrent naaede op til 4,000, blev der i Saltsøstaden alene samlet 150,000 Dollars for at sætte europæiske Mormoner i stand til at besøge deres Moderland Utah."

Vi skulle tilfoie Folgende: Utah udgjorde tidligere en Deel af Mexico, men blev i Aaret 1850 ved en Congresact optaget som Territorium i de „Forenede Stater.“ Territoriet begrændes i Nord af Oregon (under 42° n. Br.), i Øst af Klippebjergene, i Vest af Californien og i Syd (under 37° n. Br.) af Ny-Mexicos Bjerger. Landet danner en overalt af Bjerger omsluttet Høislette. Den største Indsø er Great Salt Lake eller store Saltsø, 15 danske Mile lang og 11 Mile bred. Den største Flod er Humboldtfloden (ogsaa kaldet Marysflod), der kommer fra Humboldtbjergene. Denne Flod danner den natrige Vei for Alle, som fra Saltsøen vil begive sig til Californien. Hovedstaden i Utah Territorium er Salt Lake City (Saltsøstad), der tæller omrent 20,000 Indbyggere.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Octbr.

Præsident Jesse N. Smiths Ankomst.

De Hellige i Skandinavien underrettedes i forrige Nummer af „Stjernen“ om, at Jesse N. Smith af Præsidentskabet i Zion var beskiltet til Præsident for den standinaviske Mission, som C. Widerborgs Eftertræder. Dette Nummer af „Stjernen,“ som begynder en ny Aargang, underretter de Hellige om Broder Smiths Ankomst og Overtagelse af Ledelsen af den standinaviske Mission.

Han forlod Saltsøstaden den 17de August i Forening med Albert Carrington, som er beskiltet til Præsident for den europæiske Mission, Apostelen Franklin D. Richards Eftertræder. De reiste med Postbefordring 300 eng. Mile til Jernbanestationen og fortsatte Reisen med Jernbanen uden videre Ophold til New York, hvor de ankom den 25de. Opholdet der varede til den 29de, hvilken Dag de afreiste med Postdampstib til Liverpool, hvor de ankom den 9de September. Præsident C. Widerborg var 2 Dage tidligere ankommen dertil, og i hans Selskab tilbragte Broder Smith 3 Dage. Brodrene Richards og Widerborg afreiste til Amerika den 12te, og Broder Smith tog den 14de med Jernbane til London, hvorfra han fortsatte Reisen den 16de med Dampstib til Hamborg og ankom til København den 19de, efter en Reise af 33 Dage fra Saltsøstaden hertil. Af denne Tid ere kun 22

Dage benyttede til Reisen, medens de øvrige 11 Dage ere tilbragte under Opholdet paa de forskjellige Steder.

Alle Forretningssbreve, henbørende til Præsidentstabets for denne Mission, bedes herefter adresserede til Jesse N. Smith.

De Hellige meddeles en broderlig Hilsen fra C. Widerborg, fra hvem vi have Underretning fra Queenstown, Irland, dateret 13de September; indtil den Tid havde Reisen været meget heldig. Vi ville i Forening med de Hellige i denne Mission ønske ham en lykkelig Hjemreise og nedbede vor himmelste Faders Belsignelse over ham for hans lange og faderlige Virksomhed iblandt de Hellige i disse Lande.

Præsidentens Contoir,
Saltfjærd, Utah Territorium, den 14de August 1868.
Beskikkelse
for
Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder.

De er herved bestillet og besuldmægtiget til at afsløse Præsident C. Widerborg i Præsidentstabet over den ståndinaviske Mission og at overtage Præsidentstabet i hans Sted. De er saaledes bestillet til at bestyre alle Anliggender henbørende til dette Præsidentstab, efter den Maade, som Dere's Dommekraft og den Hellig-Aalandmaatte byde Dem, samt overeensstemmende med de Raad, som fra Tid til anden ville blive givne af Præsident for den europæiske Mission, soni ogsaa fra os til Mennestestægtens Frelse, Israels Indsamling og Guds Riges Opbyggelse.

At De maa vorde overslodigen velsignet i alle Dere's Bestræbelser i at gjøre det Gode, ære Gud og forfremme hans Værk paa Jorden er vor Bon.

Deres Brødre i Evangeliet
Brigham Young.
Daniel H. Wells.

Til de Hellige i Skandinavien.

Kaldet til at fornye mit Arbeide i disse Lande har jeg det glade Haab, at Fremgang vil krone vort forenede Arbeide i at udspredse Evangeliet og gjøre Salig-gjørelsens og Gjenleøningens Principer bekjendt for Mennestestægten.

Herrens Gjerning ruller meget hurtig fremad hjemme i Bjergenes Dale; de Hellige bebygge nye Dale, opbygge Landsbyer og Stæder og danne sig hyggelige Hjem i det Indre af Amerikas Fastland.

Iblandt de Arbeider, der udføres af de Hellige i Zion, fortjener at omtales

Opbyggelsen af Førsamlings- og Skolehuse, i hvilke den opvogende Slægt med stor Omhu bliver bibragt sande og nyttige Kundskaber, og som allerede have viist sig at bære gode Frugter, thi den unge Befolkning, som er opvoget hjemme, er iblandt de meest Oplyste i de Forenede Stater, et Land, som med god Grund berommes for den offentlige Oplysning.

Medens en saadan Omsorg haves for den opvogende Slægts Fremvæxt i denne Henseende, blive de unge Mænd og Kvinder i Utah ogsaa lært moralste Principer; gode, sunde og folgeværdige Eksempler blive dem givne bestandig; de ere brorfriede for de Ugadeliges Paavirkninger, som i den øvrige store Verden er Alarsag til saa Manges umoralste Levnet, og hvor Fordærvelsen hersker i en stor Maalestok.

Siden mit sidste Ophold i denne Mission har mit Hjem i det fjerne Vesten syntes mig dyrebarere end nogensinde før, og jeg har været fornoiet i Sjæl og Sind under Udførelsen af mine forssjellige Pligter, baade offentlige og private. Fra denne Virkekreds, hvor hjør for det menneskelige Hjerte den end kan være, er det, at jeg for en Tid er faldet til at fjerne mig. Jeg anerkjender det himmelske Kald gjennem Guds Tjenere paa Jorden, og derfor adlyder jeg det med Glæde i det Haab, at I ville arbeide i Forening med mig, ligesom I gjorde med min agtede Forgiænger, i Udførelsen af Guds Gjerning, prædike Saliggjorelsens Evangelium og indsamle de Fattige til Zions Land.

De Hellige, som have Slægtninge og Bekjendte i Zion, sendes en hjertelig Hilsen. De Hellige i Bjergenes Dale have ikke glemt Eder, som ere i den gamle Verden. I ere meget øste erindrede, og Broderkjærligheden paaminder de Hellige hjemme om at gjøre hvad de kunne for deres Brøders og Søstres Udfrielse fra disse Lande.

Lader os prædike Ordet i Tro, baade ved Forstrift og Eksempel, hvad der end skal mode os, stolende paa, at Gud vil give Væxt, og at vores forenede Bestræbelser ville blive antagne af Herren og bære Frugter til hans Ere, er min Bon. Eders Broder og Medarbeider i Evangeliet

Jesse N. Smith.

Joseph Smiths Levnetsløb.

Marts 1841.

(Fortsat fra Side 366.)

„Den 13de Januar 1840 ankom Eldsterne Wilsford Woodruff, John Taylor og Theodor Turley til Preston fra Amerika.

„Den 18de reiste Woodruff og Turley til Pottemagerierne i Staffordshire,

og den 22de tog Eldste Taylor til Liverpool.

„Den 6te April 1840, Daaærdagen efter Kirkens Organisation, landede Eldsterne Brigham Young, Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt,

George A. Smith og Reuben Hedlock i Liverpool, ankomende fra New York, og den 9de ankom Kimball til Preston, netop to Aar fra den Dag han tog derfra til Amerika.

„Ankomsten af de Eldste bragte de Hellige stor Glæde, thi det var blevne propheteret, at de ikke vilde komme til England, og at Eldsterne Kimball og Hyde aldrig vilde vende tilbage, men nu ere de komne til England, og Kimball og Hyde ere ogsaa begge vendte tilbage, thi Sjælstævnte landede i Liverpool den 3de Marts, og altsaa blev denne Propheti falsf; den var ogsaa udgivet af dem, som ikke vare i Kirken.“

Heber C. Kimball,
Orson Hyde,
Willard Richards.

Preston, 24de Marts 1841.

Den 25de, 26de og 27de vare Eldsterne Young og Richards anholdt paa Postkontoret i Liverpool som Vidner i en Sag mod Joseph Holloway i Anledning af tilbageholdte Breve.

Loverdag den 27de bivaanede Eldsterne W. Woodruff og G. A. Smith en Raadsforsamling for det arbeidende Præstedomme i Staffordshire Conference, og som asholdtes i Hanley.

Søndag den 28de bivaanede de en Generalforsamling for samme Conference, der blev holdt paa samme Sted. Under denne Församling repræsenteredes 13Grene, bestaaende af følgende Personale: 1 Overpræst, 17 Eldster, 55 Præster, 25 Lædere, 14 Diaconer og 663 Medlemmer. T. J. Filcher, J. Taylor, D. Shaw, W. Ridge og H. Ridge bleve ordinerede til Eldster, 8 til Præster, 7 til Lædere og 2 til Diaconer. Ordinationen udførtes af W. Woodruff, G. A. Smith og Alfred Gordon. I de tre sidste Maane-

der vare 141 Medlemmer tillagte Menigheden ved Daab inden denne Conference.

Mandag den 29de bivaanede jeg Byraadets Forhandlinger og foreslog, at Byens Landmaaler foretager Opmaalinger af Commerce og udfærdiger et Kort over samme, som kan opbevares, hvilket vedtages af Raadet. Der var talt meget angaaende at paalægge dem Pengebøder, som holde Hunde, og jeg sagde, at det var, som det skulde være, at de, der vilde holde uregjerlige Hunde, som stade Kvæget, Faarene eller Mennesker, blive strafsede med Bøder, hvorför der blev satte nogle Bestemmelser i den Anledning.

Eldsterne Young og Richards, som ere i Liverpool, bestjæftigede sig med at indpælle Mormons Boger, for med samme at faae afbetaalt Gjelden til dem, der havde laant dem Penge til Trykningen og Indbindingen af nævnte Bog.

Følgende er en Copi af en Skrivelse fra Eldste W. Woodruff.

Burslem, 29. Marts 1841.

Broder Smith. Eldste Kimball forlod London den 19de Februar. Jeg afreiste deraf den 26de og ankom samme Dag til Bristol, hvor jeg fandt Eldste Kingston ivrig bestjæftiget med at udbrede Guds Gjerning i denne Stad, og havde oprettet en lidt Menighed af 14 Medlemmer. Jeg tovede der ganske kort Tid, prædikede tre Gange i et Theater for talrige Församlinger og god Opmærksomhed blandt Tilhørerne, samt dopte Gen. Udsigterne for Evangeliets Fremme ere meget lovende i denne Stad. Bristols Folcemængde beløber sig til 200,000. Men dens jeg var der, besøgte jeg Hængebroen over Floden Avon ved „St. Vincents Rocks,“ Clifton. Denne Bro er 100 fod over Vandet og dens Længde er 700 fod. I Wales prædikede jeg een Aften for en talrig Församling, og den 8de Marts bivaanede jeg en Conference i

Garway, hvilken Conference lededes af Præsident Levi Richards, og som Secretair James Morgan. Jeg hørte 4 Grene bleve repræsenterede, hvis samtlige Medlemmer udgjorde 134. Tre Brodre ordineredes til Præstedemmet. Ligeledes har jeg prædiket i Lugwardine, Ecknall Hill, Ledbury, Dymock og Turkey Hall, alle steder for talrige Forsamlinger, og jeg finder, at Verket ruller fremad i disse Egne. Ønsket om at høre vort Bidnebyrd har i Staden Hereford været saa stort, at 3,000 Personer forsamledes paa Torvet for at høre Noget af og om de Sidste-Dages Hellige. Den 15de Marts var jeg tilstede ved Conferenceforsamlingen i Gadfield Elm Conference, hvilken afholdtes i Gadfield Elm Kapel. Eldste Woodruff prædkede, og John Hill var Secretair. Grenenes Antal, som repræsenteredes, vare 18, hvis samtlige Medlemmers Antal udgjorde 408, foruden 8 Eldster, 32 Præster, 11 Lærere og 1 Diacon. Jeg afholdt ogsaa store Forsamlinger i Colsville, Brewent, Dunclose, Froom's Hill og Stanley Hill. Jeg passerede flere Menigheder uden at have Anledning til at besøge samme. Den 22de Marts var jeg tilstede ved Conferenceens Afholdelse i Froom's Hill, hvilket Mode afholdtes i Stanley Hill, Herefordshire, og tilstede vare af det omreisende Høiraad 1, 2 Overpræster, 20 Eldster, 30 Præster, 9 Lærere og 2 Diaconer. Eldste Levi Richards præsiderede, og W. Woodruff blev af Præsidenten foreslaet til Secretair. I denne Forsamling repræsenteredes 30 Grene med et Antal af 997 Medlemmer, 24 Eldster, 66 Præster, 27 Lærere og 7 Diaconer. Sex Brodre blev ordinerede til Præstedommet. Totalsummen af de Hellige i disse Conferencer, indbefattende baade Præstedommet og Medlemmer, udgjorde 1,726, hvilke have annammet Evangeliet i eet Aar; dessforuden

ere Aftskillige emigrerede til Amerika. Jeg er lykkelig ved at kunne sige, at de Hellige, Præstedemmet og Medlemmerne have været beredvillige til baade at modtage vores Raad og lytte til vores Instrukser samt at sætte samme i Udførelse, hvorför det ikke var med almindelige Følelser at jeg sagde Farvel til disse Menigheder, der saa beredvillig havde modtaget og udøvet Sandhedens Budstab. Jeg hilste paa de Hellige i Birmingham og Grets Grene, men havde ingen Tid til at afholde Forsamlinger iblandt dem. Jeg ankom den 25de til Hanley, hvor jeg efter modte G. A. Smith, og var glad ved at finde Menighederne i Staffordshire heel lykkelige. Jeg tilbragte een Aften med Menigheden i Longton og døbte Syv.

Tirsdag den 30te. Eldsterne W. Woodruff og G. A. Smith ankom til Manchester efter at have tilbagelagt en Reise paa 40 engl. Mile.

Onsdag den 31te. Eldsterne Young og Richards bivaanede en Conference i Liverpool.

Torsdag den 1ste April. Eldsterne Young og Richards afreiste til Manchester, hvor de blev modtagne af Eldsterne Kimball, Hyde, Woodruff og Smith, og

Fredag den 2den ankom Eldsterne Orson Pratt og J. Taylor til Manchester, hvor de forsamlede Eldster samledes til Raadsforsamling.

Manchester, England, 2den April 1841.

Denne Dag forsamledes Eldsterne Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Hyde, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Willard Richards, Wilford Woodruff, John Taylor og Geo. A. Smith af de Tolvs Qvorum til Raadsforsamling i Br. James Bushaws Hus her i Staden. Eldste Young aabnede Forhandlingerne med Bon. Eldsterne B. Young, H. C.

Kimball og P. P. Pratt, den for omrent et Aar tilbage bestikkede Committee, given det Hverv at sikre sig Forlagsretten til Mormons Bog, frenlagde Beretning om sin Virksomhed. Raadet satte da følgende Beslutning:

Eftersom de Tolv Qvorum ikke før har havt nogen Ting at gjøre med Trykningen af Mormons Bog, vil nævnte Qvorum ikke heller nu indlade sig hermed; men overlade til den nedsatte Committee at ordne og besørge alle Forretninger henhørende til Mormons Bogs Udgivelse, samt paalegger Committeeen at insende Beretning til Joseph Smith om Bogens Bortsælgelse, og da det er hans Giendum, er det Committeeens Pligt at sende ham det ved Bogens Bortsælgelse inbundne Udbytte.

Eldste Amos Fielding bestikkedes til Opfynsmand ved de Helliges Emigration, under Bestyrelse af P. P. Pratt.

Eldste G. J. Adams bestikkedes til Missionair i Bedford og Northampton med nærliggende Steder.

Raadet sluttedes til følgende Dag Kl. 10 Formiddag. Slutningsbon af Eldste Kimball.

Orson Hyde,
Secretair.

Lørdag den 3die.

Denne Dag samledes de Tolv Qvorum til den bestemte Tid. Presidenten kaldte paa Eldste Hyde til at aabne Førsamlingen med Bon. Det forsamlende Qvorum udfærdigede en Anbefalingsstrielse for Eldste Hyde til de Hellige i England.

Derefter fattedes nogle Beslutninger i Anledning af Psalmebogens og Stjernens Udgivelse. Eldste John Taylor foreslog, at de, der havde draget Omsorg for Stjernens og Psalmebogens Udgivelse, skulle have at disponere over det ved disse Skrifters Udgivelse vundne Udbytte, hvilket

Forslag vedtoges af Raadet. Eldste Young foreslog, at Eldste Parley P. Pratt overtager Udgivelsen af „Millennial Star“ efter indeværende Aargangs Slutning, hvilket Forslag assisteredes af Eldste Kimball og vedtoges af Raadet.

Raadet sluttedes.

Orson Hyde,
Secretair.

Søndag den 4de. De Forenede Staters Præsident, Hr. William Henry Harrison døde i Washington.

Ni af de Tolv Qvorum bivaanedes en Førsamling i Carpenters Hall i Manchester, og var Bidnesbyrd om det evige Evangeliums Fylde.

Mandag den 5te.

Manchester, 5. April 1841.

Raadet samledes og Eldste Orson Pratt aabnede Mødet med Bon. Det besluttedes, at de af de Tolv, som skulle reise til Amerika, ville afaaile fra Liverpool den 17de April. Eldste Kimball foreslog, at en Generalconferenc afholdes den 6te April i Carpenters Hall, hvilket Forslag vedtoges.

Orson Hyde,
Secretair.

Tirsdag den 6te.

Dette er den første Dag af Kirkens 12te Aar. Grundstenen til Nauvoos Tempel lagdes, ved hvilken Lejlighed flere Taler blev holdt og Dagen høitideligholdt paa en for denne Begivenhed passende Maade.

En Conference afholdtes i Philadelphia, hvor Præsident Hyrum Smith præsiderede. Flere Grene repræsenteredes.

I Manchester forsamledes de Tolv i Egenstab af Qvorum for første Gang i et fremmed Land. Ni af de Tolv var tilstede, nemlig: Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Hyde, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Wilford Woodruff,

Willard Richards, John Taylor og Geo. A. Smith. B. Young kaldte Førsamlingen til Ordenen og aabnede samme med Bon. Eldste Thomas Ward valgtes til Secretair. Præsidenten gjorde nogle indledende Bemærkninger angaaende Kirkens Organisation, de forskjellige Qvorumer og sammes Virksomhed i Kirken.

Derefter repræsenteredes de forskjellige Konferencer, hvilket Hellige tilsammen udgjorde 6,517, nemlig 5,814 Medlemmer,

136 Eldster, 303 Præster, 169 Lægere og 68 Diaconer. Forhandlingerne sluttedes til om Estermiddagen Kl. 2.

Den bestemte Tid begyndtes Forhandlingerne med Bon. Præsident Young fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Kalandelse af en Patriarch og foreslog, at Eldste John Albertson skulde ordineres til dette Embede, hvilket aasisteredes af Eldste Kimball og vedtages af de Førsamlede.

(Fortsættes.)

Nyheder.

Danmark. Den 11te September besordredes det første Telegram gjennem den nylig nedlagte Telegraphlinie fra Danmark til England. Det var assendt fra Kongen af Danmark til Dronningen af England og lod saaledes:

„Bernstorff 7 T. 30 Minuter Estermiddag, 11te Septbr. 1868. Christian R. til Dronningen, Windsor Castle. Det er nuig en sand Glæde at benytte den nylæggede direkte Forbindelse mellem vore to Lande til at lykkenste Dem til Deres lykkelige Hjemkomst“

Amerika. Jordrystelse. Ifølge Telegraph - Esterretninger ere vi underrettede om, at et stort Jordstjælv den 13de til 16de August har hjemmehørt Sydamerikas Vestkyst. Ifølge en Konsulatsberetning have Jordstjælvene i Peru og Ecuador fundet Sted fra den 13de til den 16de August, ved hvilke Arica, Arequipa, Izzlat, Iquiane, Pasto, Juan Mandico, Ibaira og en heel Deel andre Byer totalt ere ødelagte. Tabet af Mennesker har i Peru været 2,000, i Ecuador 20,000; Skaden anslaaes til 3 Milioner Dollars. Ved Kysten og i Nærheden af Chincasen ere flere Skibssbroer ødelagte, og den britiske Konsul med Familie omkomne.

Det maa haabes, at Angivelserne om de tabte Menneskeliv — der varke mellem 20,000 og 60,000 — ere overdrevne, men de Ødelæggelser, som Jordstjælv tidligere have anrettet, bevise, at de ikke kunne kaldes urimelige, da f. \varnothing Jordstjælvene i Catania 1693, i Lissabon 1755 og i Quito 1797 krævede ialt over 120,000 Øffre. I Året 1855 tilintetgjorde et Jordstjælv Staden Brussa fuldstændig og anrettede de største Ødelæggelser paa Den Rhodos. Saavidt man kan sjonne efter de hidtil indtrusne Meddelelser, ere de fleste Havnesteder i Peru og Ecuador, nemlig Lima, Quito, Trujillo, Pisco og Guayaquil, blevne forstaanede. I blandt de Øststæder, der nævnes som ødelagte, er Islay den nordligste. Jordstjælvet synes altsaa denne Gang væsentligst at have truffet Stæderne i det Indre. Hvor frygtelig Kystelsen maa have været, fremgaar af de Bolger, som ere væltede ind mod Chincasserne samt rimeligvis imod hele Kysten af det nordlige Sydamerika og der have ødelagt mange Skibe.

En Artikel i „Köln. Blg.,“ der omhandler det sidste Jordstjælv, gjøres opmærksom paa, at man den 13de August ved San Pedro i det sydlige Californien iagttagt et sælsomt Phænomen. Havet hævede sig pludselig i en Hoide af 63 Fods over sædvanlig Hoide og oversvømmede Landet. Bolgerne sank og stege stiftsvis hver halve Time, indtil der efter indtraadte No. Forsatteren i „Köln. Blg.“ antager, at dette Naturphænomen rettest bor sættes i Forbindelse med Jordstjælvene i Dagene fra 13de til 16de August i Peru og Ecuador, og meddeler i denne Anledning, at man i 1785, da Lissabon blev ødelagt, iagttagt Havets Bevægelser heelt til Den Barbados (1200 Miil fra den portugisiske Kyst). I Cadiz saae man dengang pludselig et Vandbjerf af 60 Fods Hoide reise sig 8 Mile fra Land; da det havde naaet Kysten, oversvømmede og ødelagde det en stor Deel Bygninger.

En Indsender i Times, der længe har opholdt sig i Sydamerika, gjor opmærksom paa, at Jordstjælvet den 13de—16de August maa have været gansté overordentligt, eftersom selv en By som Arequipa, der bestaaer af lutter lave og meget fast byggede Huse, er blevet totalt ødelagt. Indsenderen opfordrer til en skyndsom Indsamling af Penge overalt i Europa og til at indsende Bidragene til Handelshuset Gibbs, der har mange Forbindelser i hine Egne.

Blanding.

Nyt Flyveapparat. Som der meddeles i en Correspondance fra Florents af 25de August, har en Ingenieurofficer i den norditalienske Fæstning Alessandria konstrueret et Flyveapparat, som bestaaer af to store Vinger, der ere faststede til Skuldrene, og som ved Stænger, der udgaae fra Hælene, sættes i stadig Bevægelse. Det med denne Mechanisme udrustede Individ begyndér simpelthen at løbe henad Jorden; de derved i Bevægelse satte Vinger fremstyrke i Begyndelsen hans Lob og løste ham derpaa nogle Tømmer, indtil han ved en yderligere fremstyrke Bevægelse af Fodderne virkelig svinger sig i Luften og flyver. Flere mindre Flyveforsøg, som foretages af Ingenieuren for en snevrere Kreds, vare faldne heldigt ud, og han indbød deraf sine Colleger, de andre Officerer i Alessandria, til at overvære et større Forsøg, ved hvilket han vilde flyve over den lille, i Sommertiden udstrakte Flod Wormida. Under Officerernes Hurraraab svang den usørskedede Flyver sig i Luften fra Fæstningsvolden, og i Førstningen syntes han at befinde sig vel der; men pludselig — hvad enten han kom ud af Taktten eller Noget af Apparatet gik itu — styrtede han som en ny Dædalus til Jorden og laa med et bræklet Been og en bræklet Arm paa en Ø i Floden. Opsinderen er dog allerede i Bedring og er fuldkommen overbevist om, at Apparatet vil staae sin Probe, naar der foretages nogle saa Forandringer derved.

En spansk Astronom forudsiger, at heftige Storme og stærke Orkaner meget snart vilse følge ovenpaa den sterke Varme, vi have haft i Sommer.

Man har nylig opdaget et meget rigt Koralrev ved Sardinien's Kyster. I 24 Timer, siger man, har blot nogle enkelte Baade opsamlet raat Koral til en Værdi af 20,000 Francs.

Offre for Choleraen. Le Gaulois meddeler endel Oplysninger med Hensyn til Choleraens Udbredelse, hvilke ere fremkomne ved forskjellige Regieringers Undersøgelser for at konstatere under hvilke Betingelser Sygdommen finder den største Udbredelse. Det fremgaar af disse Undersøgelser, at Choleraepidemien i Paris i 1865 og 1866 har krævet 12,000 Offre. I 1866 alene omkom der i Constantinopel 45,000 Mennesker af denne Sygdom. Den store Forskjel i disse Talstørrelser fremkommer selvsælgelig af de vidtgaaende Forsigtighedsregler, der træffes i Frankrig i Modsatning til den forholdsvis store Ligegyldighed, Tyrkerne udvise i saadanne Tilfælde. Sammenligner man Antallet af Afdøde i forskjellige europeiske Stater, finder man særdeles veltalende Talstørrelser. Extremerne for Året 1866 vise sig i Østerrig, hvor Choleraen krævede 220,000 Offre, og i Portugal, hvor der kun døde 82. I Frankrig afgik der i dette År ved Doden som Offre for Choleraen 44,000 Mennesker, i Spanien 35,000 og i England 14,000. De, der var stærkest udsatte i Paris, var Gadefeierne og de ved Kloakerne bestængede Folk, af hvilke der døde henved 1100. De, der blev mindst hjemmøgt, ere Bankiererne og Finantsmændene i det Hele taget, af hvilke der kun døde 4. Den vigtigste Kjendsgjerning, der er fremkommen ved de foretagne Undersøgelser, er imidlertid den, at det er fuldstændig konstateret, at Liget af en Cholerasyg kan udbrede Smitte.

In d h o l d.

Side.

Side.

Bemærkninger af W. Woodruff . . .	1.	Beskrivelse. — Til de Hellige i Skandinavien)	8.
Utah og Mormonerne	7.	Joseph Smiths Levnetsleb (fortsat)	10.
Nedaktionens Bemærkn. (Jesse N. Smiths Unkomst. — Jesse N. Smiths		Mæheder	14.
		Blandingter	15.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og sæs paa Contoiret i Lorenzensgade Nr. 14 1ste Sal til venstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trælt hos F. C. Bording.